

עתונאי בכלא הנאצי

אגון אדרין קיש מספר על מעצרו בגרמניה ב-1933

ארנולד ויט פון גינגןאו, ובזמן המלחמה (מלחמת העולם הראשונה) היה קצין – בעבירה, ורק לאחריה הצלחף לסתוראליסטים. בן האצולה, קצין ומפקדן – דברים אלה אילן להם מוחילה במסתר הנוכחי. היה אנתנו שם שרינגר, שנחפץ מרקסיסט בבית הסוהר. הוא נשפט עוד בזמן המשטר הקודם והיה לקומוניסט, בהיותו כלוא. אוצריך עוד את אדריך מיהזם, משורר וטוטריין, את הסופר קורט קלבר, שעבד שמוונה או עשר התקפות לב מן המינו עוצר. עלי גם לתת כבוד לו זכרו של יידעינו אדריך ברון, אדם מאד דגשני, שאיבד את עצמו לדעת בכלא.

האם ביצרת חיות מהగיט רוגמניגט וביבי ?
כמעט כל הספרות, תומס מאן, היינריך מאן, אלפרד קר, תיאודור פליויר, חרמן קסטן, אנה גורט, כלת הפרט על שם קל'יסט, אחותו הולידי, יידזו של קנות המשון, כל המיומי של הספרות הגרמנית. ד"ר מיכס הוזן נמצא עדין בכלא. הרשימה עוד לא הושלמה... אחרים נמצאים בצלבוסלבקה או בשוויץ.

מה הם עושים שם ?
מנסימים להשתתף בכתביו עית, מתרגמים את ספריהם, מניטים למצוא תעסוקה כלשה, בדרך כלל ללא הצלחה. מעצם הכללי עוגם. ב프로그램ו הספרים הציגים הציגים הזגו ליטות לטבות חברי הגרמנים. כאן (ביצרת) לא נעשה דבר, פרט לכמה ערבים ספרותיים, שארגנה אגדות הספרים והאמנים המהפכנים. ביןיהם זה וחולך איכשוו, אבל החורף היה קשה מאוד לאנשי רוח שנמלטו מגרמניה. למדות זאת הם עושים מאמצים לעזור לאלה שנשארו שם, בגרמניה.

האם דביהם נשארו ?
כן.

ומה הם עושים ?
ישأكلת, שהשלימו עם הגורל, למשל המשורר הסוציאליסטי גוטפריד בן, מכר ברטון, שכותב עכשו בעיתונים שלהם, בזונולס ועוד אחרים.

ומה עם אלה שלא נבענו ולא הצלחנו להיטלו ?
הם יידזו למחזרות... כתובים, משתתפים בפועלות פוליטיות בתי לגלות החווים שהו להם עם המיליטם בוטלו. אין להם אזכור יוצרים לספריהם והקדומים. הם מנודים. אך אחד מהם, אפללו היה מפורסם ביותר, אין יכול לפרסם את יצירותו. הם עורכים כמה כתבות על מתחותם ומפוזרים אותם בכל מקום.

מה עם הספרות הראשית של גרמניה ? מי תפס את מקומם של אלה שמנית, או שאינן יכולים להזהר ?
הכם הינו אורים הפונגורף הידוע ועוד כמה כתובנים לא ידועים. זה כמעט הכל. הנציגים בחוץ לישוב ראש האקדמיה אתSTEPHEN גיארגה, סופר מרני וראיינו; אבל הוא סביר. אני יכול להגיד לך עד כמה שמות של ספרים יוציאים מזמן ומהם חדשים. ישב בראש האקדמיה והוא חונס יוסט. לפישמעות זה והוא שעדכ את "מיין קאמפף" של היילר. הוא גם כתב מזה בשם "שלגט", בו נמצא המשפט: "כשאני שומע את המלה תרבות, אני משחרר את הנערה מקדרתי". אגב, ככל הצהיר באחד מנאומו על הספרות של היין החליש: "הספרות הזאת תהיה מינטנית, הירואית וקוראת לקרב, או שהיא תפסק להתקיים".

ומה דעתך ?
בכל צדק. היא לא תתקיים.

תרגום מצרפתית: עדיה יונגרמן
תרגום מפולנית: ד"ר אברהם הידלזון

העתונאי היהודי-צ'כי אגון אדרין קיש נכלא על ידי השלטון הנאצי בגרמניה ב-1933. להן דיווחו אליו על תלאותו בכלא ועל מגב היוצרים הגרמנים באותו עת. הדיווח ניתן ב-ל. פונגר ווורטש "זונבל ליטו" הזרפתן. את המקור לא העלה נחלנו לאתר והיה עליינו לתרגם מן התרגום לפולנית שהופיע בעיתון היהודי מלבור "זונלא" (7.8.1933).

ישב מולו אדם בעל קומה ממוצעת, מזקק, בעל עיניים עירניות, שער פרוע, ידachaectן, שנייה במקומו אחר. זהו רופטור המשותל אגון אדרין קיש. אזרח צ'כי, העתונאי הטוב ביותר בגרמניה, צולן בולונדן, לחוטט בניצה, מרצה לעיתונאות בחו"ל. בכל מקום מהפכן. ידוע טפירו "הן העדן האמריקני", המכיל עדות נהרצות על ארצות הברית.

איפת תיית בשנה שעברה ?
בגבול הודי ובירת המועצות.

זהו ...

כ. זהה רצואה ניטרלית בפמיר, בטג'יקיסטן.

ואחריו זה ?

חוורתי לברלין. שם הוצאה ספר על אסיה.

ואחריו כן ?

אחר כן התקיפו היפנים את שאנאי. נסעה לשנאי, עברתי את כל מנגורייה, בתבטי ספר על סין. אחר כן היטלר עלה על ברלין. אז שבתי לברלין.

ומה הלה ?

גרינג הוציא את הריכסטונג ואני נעזרתי ונכלהתי בכלא שפנדאו.

היה שם קשות ?

אימת. אנשי היטלר אספו בשפנדאו אל כל המיומי וכי של עולם התרבות.

הו שפ הרבת סופרים ?

קרל פון אוסיצקי, בעבר העורך הראשי של "זונבל ביהינה", אדם מתון, פתוח לכל, בוגרני. בראותו לקויה, לא היה לו כוח לטיל עט אחים בחצר בית הסוהר. הרמן דינקר, אדם מבוגר, היסטוריון של המטריאליים, השקיף علينا כל היום بعد החлан, כי היה יותר מדי חלש להשתתף בטילון בן חצי שעה, שהינו זכאים לו. לא אשכח לעולם את פניו הכהולים.

האם הוא היה המבונן בינו ?

לא. אספה רק על מקרה שיעזעו את כולנו. שנאנצנו בבית הסוהר המשטרתי בברלין, תען המפקד החדש, נאציז, למין אותנו. הוא פנה לאוטו להמן-יריסבלד הקשיש, ישבראש האיגוד הגורני לזכויות האזרח וקרא: "חויר שכמוני ואם אין אתה יכול לעמוד זקור' בנווכחות ? שמו עלי איזיק ?" השוטרים התנפלו על להמן-יריסבלד, אסדו אותו בשבי וחשיכו לו תוך תא. מצאנו אותו מאוחר יותר בשפנדאו, תשוש וסובל.

זאת אומרת שלא לךו אתכם כולל יהוד ?

השוטרים העלו אותנו, שלושים איש על משאית אחת. הם הוהירו, שיבילו אותנו למקום מסויים, שם ישלטו אותנו ביריות. בדרכ קורתה וקללה. אסרו علينا לzech ונסחרנו צפופים במשך שעתיים, מוכחים לנשיעת מהמקומות למוות. איך שעה !

האם היה שם עוד סופרים, חוות מך ?

כ. אתה מכיר בטח את לודוויג דן, מחבר "המלחמה". הברברים האלה הצהירו: "אתה לא תזעב את בית הכלא עד לסוף ימיך", כי הוא למד את תורת האסטטוגיה מכךות דאות סוציאליסטיות. האמת היא, שהיתה סיבה אחרת לשנאה כלפי רן. הוא היה בן האצולה הגרמנית. שמו האמתי היה

אגון אדרוי קיש ושותים מספריו הנודעים: "הდופר המשתולל" ו"גן העדן האמריקני". הקריקטורה של קיש צוירה על ידי סנואויג בשנת 1934 ולותה בכותרת הבאה: "קָרְ קִישׁ מוֹהֵר אֶת הַיּוֹלֶד לְשֻׁמֶּר מַרְחָק".

